

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. III. Quinam sint Spiritus, qui loca infestare solent?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

Tria esse Spirituum genera, quæ loca infestant, de quibus præsens est Disputatio.

2. **N**o argumento Capiti huic præfixo, vnum certum ponitur; alterum in quæstionem vocatur. Illud est, *Esse plura Spirituum genera, per quos loca infestari queant*: hoc, *Quinam illi sint Spiritus*. Nec de potentia quæstio est; Sed de facto, quia, non, quinam valeant loca infesta reddere, sed qui reipsa infestent, quæritur.
3. *Primum* autem omnium confessione manifestum est. Nec male. Quoniam sunt boni Spiritus & mali; & inter utrosque (vt de Deo Spirituum auctore nihil dicamus) quidam humani sunt; vt inter malos damnatorum animæ; inter bonos, mentes beatæ atque purgandæ: quidam Angelici, vt inter malos diaboli; inter bonos, Spiritus cælestes, in nouem ordines siue choros distincti.
4. De potentia verò quæstio non est, Quinam, videlicet, Spiritus loca infestare valeant. Cùm enim omnium magnæ sint in res corporeas vires; & in rebus corporeis loca, & quæ in locis sunt, habeantur; dubium nullum est, quin quicumq; Spiritus, si modò velint, & nulla superioris autoritate prohibeantur, loca infestare possint.
5. Qui igitur reipsa infestant. *Tria potissimùm Spirituum genera*. Vnum prorsus incorporeorum, duo humanorum: hoc est Diaboli primùm; deinde hominum animæ ad inferorum supplicia damnatæ; & tertio illæ, quæ purgatoris pœnis expiantur, viuentibus molesti sunt.
6. Non negamus interim *Angelos bonos* certis quibusdam, locis & olim visos esse & modò interdum videri. Plura pro hoc argumento exempla protulimus in illa, quam de Spirituum Apparitionibus dedimus, Disputatione. Nec ita cælis includimus *bonos hominũ Spiritus*; vt ipsis quasi vincula iniiciamus, & extra cælũ comparere fas non sit, quoniam etiam hos sæpiùs aliis locis visos esse, in iam dicta Disputatione demonstratum est: sed aliud est apparere Spiritus certis locis; aliud locis esse atfixos quasi, & molestos.
7. Quòd si quis etiam ipsorum præsentia loca infesta fuisse, aut esse, omninò velit conuincere, non multum repugnabimus, quæ nos loca infesta hac Disputatione dicimus, illa prioribus, triplicibus Spiritibus, infestari, intelligi volumus.

Nemi

P A R S P R I M A .

Neminem verò vsque adeò desipere existimamus, vt omnes omninò, quæ vel molestiæ percipiuntur, vel tumultus infestis locis audiuntur, *bonis tantùm Angelis*, vel certè *humanis illis felicibus Spiritibus* auctoribus fieri credat. Multa hîc fiunt, quæ non nisi à prauis atque peruersis; aut certè miseris hominum Spiritibus fieri possunt, vt aliàs demonstrandum erit.

Sic nec quisquam erit, qui molestias atque tumultus omnes ab Angelicis illis *prauis Spiritibus* putabit excitari. quemadmodum non omnia, quæ fiunt, cælestibus illis beatis possunt ascribi; ita neque omnia Dæmonibus. Quædam non nisi Dæmones; quædam non nisi homines habent auctores. Sic quædam non nisi homines, quædam non nisi Dæmones produnt.

Et quæ hîc ab humanis Spiritibus fieri certum est, non *eiusdem conditionis* sunt omnia, quamuis prodant miseros Spiritus aliqua; non tamen semper damnatos. Neque enim omnes miseri Spiritus, damnati Spiritus: quamuis damnati omnes miseri. Miseri illi, qui purgatoriis pœnis expiantur, miseri & damnati, qui infernalibus suppliciis adiudicati.

Cæterùm à dictis tribus Spirituum generibus loca infestari, quamuis difficile non sit, certa quadam ratione docere; *exemplis* tamen rem illustrasse breuitati studentibus suffecerit.

Pro *Dæmonibus* igitur sunt Spectra, quæ in fodinis mineralibus, & salinis obseruata: quæ Hesperij domum reddiderunt infestam: quæ in balneis, quorum B. Gregorius Nyssenus meminit, multis mortem attulerunt: quæ aqua benedicta profligata à Theodoro Sicæorum Archimandrita: quæ agrum Bingensem affligerunt: choreæ item Eluarum, quarum mentionem fecit Olaus: Hutingen etiam Hildesheimensis. De quibus primo Capite. Præterea terribilis & monstrosa effigies, quæ ad M. Brutum nocte ingressa, & quisnam esset interrogata, respondit se eius esse genium. Fœdum quoque & dirum Spectrum, quod Cassio Parmensi obuersatum est sub id temporis, quo iussu Augusti interfectus est. De utroque Sabellicus Tom. 4. lib. 1. Exemplorum, cap. 3. Deniq; quæcunque visa sunt sub peregrinis formis, de quibus capite 19. Thes. 9. & 10. in sequentibus.

Pro *animabus purgandis* sunt, Paschasius; quem celebrat Gregorius Magnus: Spiritus, qui obsequium aliquamdiu exhibuit presbytero, Felici Portuensi Episcopo noto: & armatorum, vt credimus, tam equitum, quam peditum multitudo, quæ in agro Vormatiensi, multis noctibus atque diebus, conspecta est: de quibus

quibus 1. cap. Mater quoque S. Elisabethæ Hungarorum Regina: quæ filię post mortem apparuit; pœnas, quas ob vitam negligentius actam sustineret, exposuit; & vt filię suffragiis iuuetur, rogauit: & tandem, voti compos facta, pro matura liberatione gratias egit, cum secundo iam filię post fusas ad Deum preces appareret, quem admodum in eius vita testatur Iacobus Montanus Spirensis, cap. 23.

13. Denique pro ijs qui inferni cruciatibus addicti sunt, est Umbra, quæ Athenis domum, quam postea Athenodorus inhabitauit, turbabat: sunt manes matris Neronis, Cleonicæ Byzantinæ Virginis, & Galbæ Imperatoris: Aethiops, qui apparuit Isidoro Monacho: de quo vide Thesin 8. cap. 38. Spectra demum, quæ plurima offerunt Regiones Aquilonares. Quamuis enim ipsa apparitionis, & infestationis horum Spirituum ratio ipsos damnatorum loco habendos esse, non necessariò demonstrat; ex alijs tamen nullam ijs cum beatis aliquando partem futuram clarum est. Ex quibus verò? Quia vera fide destituti (vt de alijs criminibus dicatur nihil) ex hac vita discesserunt. Nequit cuiquam quecumq; probè transacta vita ad salutem prodesse, qui, vera fide destitutus, præsentem hanc cum alia vita (vt illi) commutat. Pro hac, ne plura dicam, disertus est B. Augustini sententia, lib. de fide ad Petrum. *Firmissimè, inquit, tene, & nullatenus dubites, non solum omnes Paganos; sed etiam Iudaos, Hæreticos atq; Schismaticos, qui extra Ecclesiam Catholicam, præsentem finiunt vitam, in ignem æternum ituros, qui paratus est diabolo & Angelis eius. Eodem modo in damnatorum Spirituum numero illi erunt; qui quamuis cum Christiana fide, sine charitate tamen hinc discesserint: quemadmodum idem Augustinus eodem loco his verbis testatur. firmissimè tene, & nullatenus dubites, non omnes, qui intra Ecclesiam Catholicam baptizantur, accepturos esse vitam æternam; sed eos; qui, percepto baptisate, rectè viuunt, id est, qui abstinerunt à vitijs & concupiscentijs carnis. Regnum enim calorum, sicut Infideles, Hæretici atq; Schismatici non habebunt, sic Catholici criminiosi possidere non poterunt.*

14. Porro ex dictis tria, vel quatuor, inferimus. Primùm est, *Animas hominum cum corporibus non interire, sed depositis corporibus vitam aliam viuere. Hoc probant & defunctorum Spiritus, qui apparent; & quos in diuersis locis excitant, tu multus atq; terrificatiões.*

15. Alterum est, *Non vno tantùm loco infernales pœnas sustineri. Esto sit vnus locus, qui hoc sibi ius præ reliquis vendicet; & qui post extremum Iudicij diem, solus damnatorum sedes erit & domicilium; nunc tamen, præter hunc, plures habet Deus Opt; Max; in quibus*

quibus debitas pro meritis à damnatis pœnas exigit. Nonne damnati Dæmones? nonne infernaleni ignem sustinent? Et tamen eos mundi Rectores tenebras haurum, & Spiritualia nequitia in caelestibus vocat Apostolus Paulus: & aërem sublunarem plenum esse Dæmonibus, vt communis, ita non vana, mortalium est opinio.

Tertium est, *Non vno loco contineri animas, quæ non plenè purgata, ex hoc saeculo discesserunt.* Præcipuus earum locus, quem Purgatorium dicimus, haud procul ab inferno constitutus est, in visceribus terræ: ad hunc maxima ipsarum pars à morte demigrat. Præter huc singulari Dei prouidentia & clementia, quædam alia habent, quibus purgantur, loca. Sed hæc aliò pertinent

C A P. I V.

Varios esse tam Demoniorum, quàm miserorum hominum Spiritus, qui mortalibus molesti esse solent, & loca reddere infesta.

Spirita Spirituum genera astruximus, quæ loca infesta reddere soleant; Dæmones, Damnatorum hominum animas, & Illas, quæ purgantur. *Vtrum in singulis generibus gradus, & ordines, an, contra, in vnoquoque genere omnes vniuersi eiusdemq; conditionis, definiendum est*

Dæmonum igitur (ab his initium faciamus) Psellus, quidam Philosophus & Christianus, (sed vt videtur Christianæ doctrinæ rudis) sex genera, secundum locorum varietatem, distinguit: vnum *Igneum* vocatur, quod circa sublimiorem aërem vagatur. Alterum nominatur *Aërum*, in hoc aëre, nobis proximo oberrans. Tertium appellatur *Terreum*, quia plurimum circa terram versatur, *terrenis quæ rebus, & machinis aduersatur homini.* Quartum dicitur *Aquatile & Marinum*, quod humoribus immergitur, libenter circa lacus & fluuios habitans, in mari fluctus & tempestates suscitans, nauigiaque hominibus onusta, submergens. Quintum est *Subterraneum*, subter terram habitans, infestansque fossiles puteorum, & metallorum; efficiens terræ hiatus, concutiens fundamenta; & flammis omos ventos excitans. Sextum &

C a vltimum